Ч. 6 Неділя 10 (22) січня 1899. Рік IX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Політика Анґлії. — Цар вибирає ся в дорогу.)

Супротив вісти мов би то закон о континґенті рекрутів мав бути усунений з порядку дневного, доносять „Narod. Listy", що правительство стоїть при тім, щоби се предложене було парляментарно залагоджене. Правительство хоче підождати, чи лївиця преці не надумає ся, в противнім случаю буде в догідній хвили приложена сокира до дерева. То хвиля вже не далека. Правительство і в позапарляментарній ері, котра може незадовго настати, не відступить від того напряму, який оно проявило особливо в деяких розпорядженях в справі національного рівноуправненя. Міністерство не дасть ся налякати криком обструкциї і буде все-таки і дальше усувати ті кривди, які дїють ся зі взгляду на національне право. Великої акциї в дусї ческої проґрами, не можна що правда сподївати ся. Покаже ся, — так говорять — що й непарляментарне правлїнє не мусить конче бути німецке: сим разом буде оно справедливе. Правиця в теперішній порі єсть досить солїдарна що-до головних засад автономії і національного рівноуправненя, именно же Поляки стоять непохитно на сїм становищи. Католицка партия людова ще дає ся просити і напирає на вияснене відносин до міністерства. Все то, що правда, перестане бути актуальним, скоро урве ся нитка парляменту і зачне ся позапарляментарне інтермеццо.

Анґлїйский міністер кольоній Чемберлен (Chamberlain) виголосив у Вельверемптен бесїду, в котрій сказав, що становище Анґлії в цїлій долинї Нїлю буде на будуче признане зовсїм ненарушимим. Він згадав також про причини, які викликали роздразненє у Франциї а межи тими справи Ніґру і відкликаня жадань Франциї що-до розширеня француской кольонії в Шанґаю. Навязуючи до того сказав міністер, що він тїшить ся заявою впливових французских мужів державних і часописий, котрі напирають на то, щоби скористати з нагоди і залагодити всї прочі справи, які дають причину до непорозумінь між обома краями, в мирній дорозї. Коли того хоче французский нарід і французске правительство, то анґлїйский нарід вийде до них дальше як на половину дороги. Анґлїя ненавидить війни. Дві справи, мадаґаскарска і новофундляндска, що правда, не суть ще залагоджені.

Що-до Мадаґаскару, то правительство анґлїйске єсть того погляду, що тут настало зломане віри. Торжественні приреченя з'іґноровано і обійдено. Анґлїю позбавлено прав угодових. Анґлїйска торговля потерпїла через то дуже. Доки ся справа не буде залагоджена, буде в анґлїйскім народї чувство гнїву. Факти в Новофунляндиї знову представляють той новий примір злобної політики, котра очевидно стремить до того, щоби наробити другим як найбільше шкоди і назлостити їх а щоби з того було як найменше хісна для самого шкідника. Анґлїя жадає, щоби права признані Франциї утрехтским договором, були точно сповнювані, але не розширені і не надуживані на шкоду Анґлії.

Наконець доказував Чемберлен, що принятє політики отвертих дверий в німецких кольоніях причинить ся до їх добра. Анґлїя буде споглядати на розширенє тих кольоній без зависти і повитає радістно участь Німеччини і Сполучених Держав.

З Петербурга доносять до французских ґазет, що цар Николай вибирає ся в марті на 14 днів десь в якусь сторону над середземним морем і там буде гостити у себе президента француской републики. З тої нагоди скористає також і німецкий цїсар та зложить візиту цареви.

Новинки.

Львів дня 21-го січня 1899.

— **Іменованя.** II. Міністер скарбу іменував інспекторів евіденцийних: Володим. Єзерского, Мар. Ґлачиньского і Фр. Тарнавского старшими інспекторами евіденцийними в VII. клясі ранґи. — II. Міністер судївництва іменував контрольора карного заведеня для мужчин в Станиславові Жигм. Мигуловича управителем того заведеня, а ад'юнкта львівского заведеня карного для мужчин Стан. Щепеновича контрольором карного заведеня для мужчин в Станиславові.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів перенесла управителя почти Володим. Добровольского з Дембиці до Львова.

6)

В ДЖУНҐЛЯХ.

(З анґлїйского — Ред'ярда Кіплїнґа).

(Дальше). *)

Ледви що Балю скінчив говорити, коли з вершків посипалось ніби градом оріхів і галузя. Високо в горі чути було якесь охрипле від злости гавканє та кашлянє і щось шпбало там собою на всї сторони.

— Малпячі люди суть виключені від зносин з жителями джунґлїв! — сказав Балю. — Виключені! Чуєш! Не забудь же на то нїколи!

— Таки так, виключені! — сказав Баґіра і собі. — Але мимо того здаєсь менї, що Балю повинен був тебе завчасу остерегти!

— Я? Чому? Або-ж я міг знати, що він зайде собі за „пане брате" з таким плюгавством? З малпячими людьми! Фе!

І знов посипали ся оріхи як град та котили ся доокола. Тогди взяли они Мавґлї'го поміж себе і побігли з ним звідси.

То все була правда, що Балю говорив о малпах. Они жиють високо на вершках дерев, а що зьвірята рідко споглядають в гору, то для людий з джунґзів не було потреби сходити ся з малпами.

Але скоро малпи коли вислідили де якого недужого вовка або зраненого тигра, то зараз збгали ся гурмою, щоби безборонного мучити в безпечнім місци здалека. А крім того кидали ще на зьвірята джунґлїв всїлякими річами, щоби лиш забавляти ся або звернути на себе увагу. А відтак вили з радости та плели всїлякі дурниці та на сьміх запрошували людий з джунґлїв до себе на дерева, щоби з ними побороти ся. Часом били ся також з собою без всякої причини та клали своїх погибших так, що їх кождий міг видїти. Они мали завсїгди вибирати собі проводиря і установляти собі свої власні закони, та приняти якісь певні закони, — але завсїгди кінчило ся лиш на добрих намірах. Їх память, бачите, не сягала від одного дня до другого і они на свою власну потїху шептали собі до уха: Що Бандар-льоґи нинї думають, будуть завтра всї джунґлї повтаряти! Ніяке зьвіря не могло зайти за ними до їх помешканя і ніхто на них не зважав ані трохи — тому они й так утїшили ся, коли Мавґлї до них загостив і з ними бавив ся.

Бандар-льоґи не хотять нїколи до нїчого брати ся, але один з них впав на якусь гадку, котра єму здавала ся знаменитою. Він розтрубів чим скорше, що Мавґлї'го треба зловити і задержати, бо він умів сплїтати галузе на загату від вітру і міг би їх тої штуки научити.

Мавґлї, що був сином рубача, мав всїлякі інстинкти, і нераз забавляв ся тим, що із поспаданого галузя робив собі колибу, не знаючи, на що він то робить і звідки у него тота зручність. Малпи придивляли ся єго дитинячій забаві і уважали то за щось дуже чудного. — Сим разом — так казали они, будуть они таки вже направду вибирати проводиря і стапуть найрозумнїйшим народом в джунґлях, таким розумним, що весь сьвіт буде на них дивити ся і їм завидувати. Они ішли длятого тихцем слїд в слїд за медведем і єго обома товаришами, аж прийшла пора спочивати на полуденок. Мавґлї, котрому встидно було свого поступованя, витягнув ся помежи Балю а Баґірою і постановив собі, не заходити собі вже нїколи з малпячими людьми.

З тим наміром і заснув. Нараз чує він, як єго зловили за руки і ноги якісь руки — малі, тверді, сильні руки — єму здавало ся, що то єму снить ся — але ось вже й галузє стало єго бити по лици і листє шуміло коло ушний. Перепуджений, подивив ся він помежи хитаюче ся галузє на землю, і побачив, як Баґіра розлючений хотів вихопити ся на дерево, а Балю старав ся своїм витем розбудити дрімаючі джунґлї. Бандар-льоґи верещали з радости і вискакували на найвисше галузє, куди Баґіра не міг за вими лїзти. Они танцювали і покривляли ся та кричали: Аж тепер він знає, що мусить з нами числити ся! А що, Баґіро, знаєш тепер, що Бандарльоґи суть в лїсї? Скакаючи і викрикуючи, стали они втїкати. А така втеча малп вершками дерев, то така чудна річ, котру ніхто не може описати. Они мають свої прості дороги і манівцї, то в гору,

*) У вчерашнім фейлетонї в другім заголовку на першій сторонї в другім стовпци повинно бути „**Каи** голодовий танець" а не „**Кан** голодовий танець"; а таку похибку як „старий довбнє" замість „стара довбнє" (на другій сторонї вчерашного фейлетону в першім стовпци в 14-ім рядку з долини) чей кождий зрозуміє і сам поправить.

— **В справі сьвященників.** Міністерство краєвої оборони оповістило, що сьвященики, котрі мають право до ювилейного медалю, а з краєвої оборони вже виступили, можуть зголосити ся по медаль устно або письменно до своєї політичної власти з предложенем одвітних документів. — Ческі і моравскі сьвященики внесли просьбу за посередництвом посла о. дра Стояна о признанє їм таких зелізничих полекш, які мають державні урядники. Міністерство зелізниць звістило о. дра Стояна, що над згаданою просьбою має застановитись союз австрийских предприемств транспортових і видати відповідне рішенє.— В найблизшім часі буде рішена квестия почислення літ служби сьвященників-катихитів.

— **Ювілейна ґімназия.** В місті Мельци в західній Галичині має небавом отворити ся нова ґімназия. Рада повітова і маґістрат того міста на свою просьбу дістали цісарске позволенє, аби та нова ґімназия носила назву „ювілейна ґімназия ім. Франц Йосифа I.“

— **З львівскої аєпархії.** Презенти одержали оо.: Йосиф Цегельский з Подусова на Голосковичі і Григ. Дичковский на Лісники. — На конкурс з речинцем до 2-го марта с. р. розписана парохія Хащоване. дек. скільского.

— **О. Йосиф Левицкий**, др. богословія, почетний крилошанин львівскої аєпархії і катихит при німецкій ґімназиї у Львові упокоїв ся по довшій недузі дня 60 с. м. в Мартинові в 62-ім році житя. Покійний визначав ся щирою прихильностю до молодежи, образованем і красноріччивостию.

— **Міліоновий запис.** Нотар з Вижниці, Йосиф Рудковский, зложив з своєю жінкою Мариєю з бар. Каприх міліон зр. на добродійні цілі. За ті гроші має побудувати ся у Вижници дім опіки над сиротами-паннами, котрі не мають родини. Екзекутором завіщаня установив п. Рудковский черновецкого адвоката дра Стрільбицкого, а сам уступив з посади нотаря.

— **„Служби Божої на чотири голоси мішаного хору“**, виданої Філ. Колессою, розійшла ся в однім місяци половина накладу. То сьвідчить найліпше про потребу такого видання. Тому-ж гадає накладник продовжати то видавництво пісень літурґічних; чекає лишень на розпродажь решти накладу, щоби можна приступити до видання „Другої Служби Божої на чотири голоси мішаного хору“, до котрої єсть уже призбираний сьвіжий материял — нові пісні церковні. основані в більшій части на ірмольоґічних напівах. Коли поводжене видавництва буде забезпечене, появлять ся також партитури до виданих „Служб Божих“ — Із замовленями треба поспішати ся, бо накладник гадає решту накладу віддати в коміс книгарням, а в такім разі ціну примірника підвисуть о 20 %. Пригадуємо ще раз, що ціна „Служби Божої“ на чотири голоси виносить 1 зр., із звичайною пересилкою почтовою 1 зр. 10 кр., із рекоменд. пересилкою 1 зр. 20 кр. Замовлення принимає Ф. Колесса, заступник учителя при ц. к. академічній ґімназиї у Львові („Народний Дім“, II. поверх).

— **Торжественний обхід сотних роковин відродження українско-руской літератури** відбуде ся дня 22-го с. м. в Лежайску, в сали ратушевій, із слідуючою програмою: I. часть: Привітне слово п. М. К. 1) а) Лавровского „Пробудилась Русь“ і б) Воробкевича „Як би була я зазуля“ хори мужескі. 2) Вербицкого „Не чужого ми бажаєм“ дует. 3) Лисенька а) „На берїжку у ставка“ і б) „Дівча в сїнех стояло“ хори мішані. 4) Деклямация. 5)Нижанковского „Гуляли“ хор мужеский. — II. часть: Відчит. 6) Глинки „Ох не куси мене“ дует. 7) Моцарта „Згода“ і б) Матюка „Руска пісня“ хори мужескі. 8) Шевченка „На вічну память Котляревскому“ деклямация. 9) Вахнянина а) „Думка“ і б) „Гей на Івана“ хори мішані.

— **Субвенциї і позички на дороги** Виділ краєвий признав між иншими слідуючі субвенциї і пожички на дороги повітові і громадскі: Сокальскому виділови повітовому на дорогу Сокаль-Тартаків 3000 зр., борщівскому виділови повітовому на дорогу Озеряни-Устє епископске 1724 зр., теребовельскому виділови повітовому на дорогу Теребовля-Скалат 3970 зр., чесанівскому виділови повітовому на дорогу Цївків-Олешичі 3000 зр., равскому виділови повітовому на дорогу Любича-Юзефівка 6000 зр., перемишляньскому виділови пов. на дорогу Перемишляни-Поморяни 2000 зр., Жовківскому виділови повітовому на дорогу Жовків-Камінка струм. 2000 зр., львівскому виділови повітовому на дорогу Кульпарків-Сокільники 1500 зр., ліському виділови повітовому на дорогу Лютовиска-Тісна 4000 зр., городецкому виділови пов. на дорогу Городок-Добряни 1000 зр., ярославскому виділови пов. на дорогу Переворск Бистровичі 2000 ср., мостискому виділови пов. на дорогу Пакість-Гусаків 1000 зр., ясельскому виділови повітовому на дорогу Домниця-Розстайна 2000 зр., рогатиньскому виділови пов. на дорогу Потік-Черче 700 зр. — Крім того признав Виділ краєв її безпроцентові позички: бережаньскому виділови пов. на дорогу Городище-Козлів 6000 зр., ясельскому виділови повітовому па дорогу Кенти-Домниця-Розстайне 5000 зр.

— **Дешево купив.** Львівский трафікант Бардах купив у гандлеса Альтена 36 фляшочок „кольоньскої“ води і заплатив за них 96 кр. Утішений дешевим купном хотів скропити одінє пахощами, але яке-ж немиле було его розчарованє, коли пересьвідчив ся, що у фляшочках була найзвичайнійша львівска вода. Розгніваний удав ся на полицию і там обжалував гандлеса Альтена о обманьство.

— **Пошести.** Зі Скільщини пишуть: В громадах Плавю, Либохорі і Кальнім вибухнув тиф. В Кальнім померла на ту недугу молоденька учителька Петринівна, що мала сими днями віддати ся за учителя.

— **В копальни воску земного** в Дзвиняччи коло Солотвини лучила ся передвчера нещастна пригода. Именно в закопі, що належить до т. зв. банку для країв („Лендербанк“), урвала ся линва і один з робітників, що спускав ся до закопу, упав в пропасть та поломив собі обі ноги. Тяжко потовченого чоловіка відвезено до станиславівского шпиталя.

— **Грізна буря** лютила ся в ночи на 13-го с. м. в скільских горах. Вихор поломив множество дерев, позривав кріві з будинків і взагалі наробив богато шкоди, а ще більше наполохав людий, котрі цілу ніч не спали.

— **Нещаслива пригода.** Фірман Iлько Стука їхав наладованим возом з бровару в Лисиничах до Львова. З неуваги пустив коня самопас, а сам ішов за возом. Кінь скрутив в бік і впав з возом до рова. Коли его з великим трудом видобуто з рова, він сполошив ся і пігнав до личаківскої рогачки. По дорозї розбив фіртку при рогачці, а відтак ударив собою о віз, що їхав з міста, так нещасливо, що в наслідок великої рани від дишля погиб на місци.

— **На сухоти** славний американьский електрик Михайло Тесля мав винайти радикальне средство. Лїчене полягає на тім, що посредством придуманого ним приладу через тіло недужого переходить дуже сильна електрична струя, котра насичуючи тканки киснем, убиває бакцилї туберкульози.

— **Студінь в Америці.** Як пишуть американьскі газети, ціла північна Америка має тепер незвичайно остру зиму, що стоїть в дивній суперечности з сеґорічною теплою зимою в Европі.

то в долину, крутять ся і вють ся, пятьдесять до сто стіп понад землею і гонять туди навіть серед ночи так борзо як птиці.

Дві найсильнійші малпи вхопили Мавґлі'го за руки і несли его перескакуючи пропасти на двайцять стіп широкі. Як би не було ніякої перешкоди, то они могли би були вдвоє так борзо втікати, але вага хлопця спиняла їх. Мавґліму аж в голові крутило ся, а все-таки мимо волі уживав він того шаленого бігу вершками дерев — він, бачите, не знав доси що то страх, але коли тепер побачив землю глубоко під собою і коли галузе за кождим скоком страшенно трясло ся, то єму серце стало так сильно бити ся, що мало з грудий не вискочило. Несли его аж під самі вершки дерев, де тоньке галузє угинаючись аж скрипіло, відтак пускали его в долину і в найблизшій хвили зависали на найнизших гиляках. Часом міг видїти тихі зелені джунґлі милями далеко під собою, мов би він де посеред моря сидів на найвисшім мащі корабля, а відтак знову било єму галузє в лице і опиняв ся знову з своїми товаришами майже на земли. Скакаючи і суваючись, верещучи і виючи гнало ціле племя Бандарльоґів з Мавґлїм, своїм плінником щораз дальше по галузистій дорозї.

Насамперед взяв его був страх, що він упаде, відтак брала его злість, але він був занадто розумний, щоби боронити ся підчас тої шаленої втечі; наконець став роздумувати над своїм положенем. Передовсім треба було єму дати знати Балю і Баґірі, бо при такій страшенній скорости пард і медвідь не могли бічи за ним слід в слід. Мавґлі глянув на землю, як би звідтам сподівав ся помочи — але дерева і корчі та ціла околиця лиш як би летом пересували ся перед его очима, так, що він не міг нічого добачити. Коли відтак глянув понад себе, побачив високо в горі понад собою в синім воздусї Чіля, половика, котрий розглядав ся звідтам, чи не хоче хто в джунґлях умирати. Чіль добачив, що малпи щось несуть, і спустив ся кілька сот стіп низше, щоби побачити, чи не буде де чого попоїсти. Аж засвистав з переляку, коли побачив, як Мавґлі'го тягнули тепер на найвисший вершок пальми. Тогди поніс ся голос Мавґлі'го взиваючий помочи: „Бо і я, я і ти, от, ми одного роду з собою!“ — В тій хвили замкнуло ся густе галузє як морскі филї понад втікаючими. Чіль відповів; кількома махненями своїх великих крил посунув ся наперед і добачив знов брунатне лице, коли оно вирипуло на вершку якогось дерева.

— Лети за нами — крикнув Мавґлі. — Дай знати медведеви Балю із сіонійского стада і пардови Баґірі!

— Від кого ж переказати до них, братчику?

Чіль ще ніколи не видів Мавґлі'го, хоч розуміє ся, чув богато про него.

— Я Мавґлі, жаба. Мене звуть людским молоденьким. Не спускай з ока нашої дороги!

Сі послідні слова крикнув він серед страшенного скоку у воздусї. Чіль кивнув головою і підлетів високо в гору, так, що виглядав лиш як малесенька чорна точка. Так висів він у воздусї і дивив ся своїми далековидячими очима, як хитали ся дерева, по котрих малпи втікали з Мавґлїм.

— Їх подорож завсігди борзо кінчить ся! — розсьміяв ся Чіль глумливо. — Они ніколи не доводять до кінця того, що коли розпічнуть! Ті Бандар-льоґи зачинають щораз щось нового. Але сим разом здає ся мені, що они попечуть ся, бо з Балю нема жартів а Баґіра уміє ще щось иншого не лиш душити кози. Я то знаю з досьвіду.

Сказавши то, він повис на своїх крилах і підтягнув крила під сам живіт.

Тимчасом з медведем Балю і пардом Баґірою діяло ся якось недобре. Они аж мало не сказили ся із злости і жури. Баґіра лазив по деревах, як ще ніколи доси — але тонке галузє ломило ся під ним і він падав на землю набивши собі між пальці повно кори.

— Чому ти не остеріг людского молоденького? — заверещав він до бідного Балю, котрому все ще здавало ся, що він своїм медвежим труском здогонить малпи. — Що то єму поможе, що ти его бив, коли не остеріг его завчасу?

— Живо! Живо, гопи! Може.. може ще удасть ся нам їх здогонити!

— Та же ти би своїм медвежим бігом не здогонив і зраненої корови! Ти мудрий учителю закона, що умієш лиш хлопця бити — як би ти побігав так ще яку милю, то тобі пукло би твоє черево. Ліпше сядь та подумай трохи. Уложи якийсь плян, бо годі час тратити. Коли буде гнати за ними слід в слід, то готові ще его пустити на землю.

Арруля! Гу! Може вже й тепер утомили ся, та кинули его на землю! Бандар-льоґам не можна вірити. Вкрий мені голову здохлими лиликами! Дай мені їсти сухі кістки! Обложи мене роем диких пчіл, щоби мене на смерть зажалили і поховай мене разом з гієною, бо я найнещасливійший зі всіх медведів! Арруля! Гу! О Мавґлі! Мавґлі! Чому-ж я не остеріг тебе перед народом малп, а бив аж до крови? Ох, може я й вибив єму, то з голови, що він научив ся, а він тепер не пригадає собі в джунґлях тих мудрих приказок!

Балю взяв ся за голову і стогнучи став

Зима розпочала ся в Америці вчасно і єсть сего року дуже снїжна та морозна. В Новім Йорку було 12. с. м. 20° морозу, в Саратозї 30°, в Пітсбурзї 34°, а в Віннїпеґу в Канадї аж 47°. Школи позамикані. Богато людий і худоби погибло в наслїдок морозів. Очевидно, що між убогим населенем лютить ся в сім роцї страшна нужда.

— **Померла** в Камінній, надвірняньского повіта, Текля Глуховска, сестра надвірняньского маршалка повітового і властителя Камінної, в 69-тім роцї житя.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Розплодові обори, хліви і вівчарні постановив завести комітет краєвого Товариства господарского на внесенє п. Брикчиньского в слїдуючих місцевостях: 1) Обора раси майданьскої у о. Гординьского в Шклї; — раси півкрови ольденбурґскої у Болеслава Сьмяловского в Стоянцях. — 2) Хліви розплодові: у о. К. Кузика в Махнові (Равщина), М. Богдановича в Возилові; у пані Стефанії Пацор в Горбачи; у В. Коженного в Березлівцях, А. Малого у Волївци і І. Чайковского в Пятничанах. — 3) Вівчарнї: у П. Артана в Козині; у дра Мариана Лїсовецкого в Хлопицях і А. Ожельского в Харитинах; у М. Богдановича в Возилові; у Б. Каплиньского а Махнївці.

— Капітал господарский. Хто заводить собі нове господарство, або хоче старе впорядкувати, мусить обчислити добре всї свої сили, з котрими берешь господарити. Найпершою і найважнїйшою силою господаря єсть капітал. Кождий господар мусить длятого знати дуже докладно свій капітал і обчисляти єго що року; раз длятого, щоби знав, чи він догосподарив ся чогось в роцї, чи мав загально взявши зиск, чи може страту, другий раз длятого, щоби знав з яким капіталом приступає до роботи в новім роцї. Капітал господарский єсть двоякий: 1) Капітал основний або стійний т. є. такий, котрий творить основу, підставу господарства і котрий стоїть, котрого господар не рушає, ба, й не може рушити, а котрий безпосередно не приносить єму зиску, але противно ще й страту. Сей капітал може бути уміщений в ґрунтї (ґрунтовий капітал) або в інвентари (капітал інвентарний). До капіталу ґрунтового зачисляє ся: Вартість ґрунту і будинків господарских, огорожа, всїлякі улїпшеня (меліорациї), керниці, мости і т. п., а наконець всї оплати і тягари, які звичайно спочивають на ґрунтї. До капіталу інвентарного зачисляють ся: Живий інвентар (худоба); мертвий інвентар: знаряди господарскі, ліс, дерева овочеві, верби і луги, що дають пруте і т. д. — 2) Капітал обортовий, котрим господар обертає, продає, уживає на власну потребу і т. п. Сюди належать: Всїлякі запаси, як збіже на продаж і на насїнє, паша, гній, солома, сирий материял (шкіра, прядиво і т. п.) запаси в коморі, наконець готівка особливо та, котра служить на покритє всїляких видатків господарских. Покладних гроший, призначених лиш на то, щоби давали проценти, не вчисляє ся до капіталу господарского, лиш взагалї до цїлого майна. Межи основним або стійним капіталом а капіталом оборотовим єсть як видимо, та ріжниця, що перший стоїть довше, єго можна часто і довго уживати (ґрунт, хату, стайню) і він поволи з'уживає ся; другий рід капіталу можна лиш раз ужити, бо він зуживає ся і треба єго що раз відновляти.

— Котрі зьвірята і як годувати бараболями? Бараболями найлїпше годувати свинї вареними і душеними в парі бараболями, але треба їх ще й примащувати, ґрисом, макухами і т. п., бо в противнім случаю мясо буває несмачне а солонина лоєвата мязка. Дуже добре єсть годувати свинї бараболями з розмеленим на грубо горохом, до котрої то мішанини треба ще додати трохи кисляку. Сирі і посїчені бараболї їдять свинї неохотно і зле їх використують. Коли годує ся вареними бараболями, то треба, щоби они були теплі. — По безрогах найлїпше годувати рогату худобу бараболями. Телятам можна давати бараболю лиш попри иншій пашї і то аж в другім роцї житя; їм дає ся сьвіжо зварені, розколочені і змішані з січкою. Волам і коровам можна давати бараболь за половину пашї. Хто хоче корови розумно годувати, той не дає більше як 15 кільо бараболь на штуку і на день, бо від більшої скількости і молоко буває не добре, і масло з него гірше, тверде і несмачне; від сирих бараболь приходить то ще скорше. Худобинї, котру годує ся на випас, можна давати й по 35 кільо на штуку і на день. Бараболями можна годувати і вівцї, а вже найменше конї. Робочим коням можна давати що найбільше 5 до 6 кільо на штуку і день, але треба починати від чверть кільо і давати опісля що раз більше.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 21 січня. Комунікат виданий о вчерашній конференциї екзекутивного комітету правиці звучить: На запрошене предсїдателя явив ся на зборах президент кабінету ґр. Тун і дав обширне поясненє о теперішнім положеню парляментарнім. Відтак завела ся широка дискусия, в котрій бесїдники жалували ся на обструкцию, котра на велику шкоду людности недопускає парлямент до роботи.

Льондон 21 січня. Після донесеня бюра Райтера з Велїнґтона на Новій Зеляндиї, одержав анґлїйский крайсер „Таранґо" приказ відплисти до Самоа, де заходить обава якихсь розрухів.

Париж 21 січня. Journal каже, що слїдство в справі ревізиї процесу Драйфуса буде найдальше до 15 лютого укінчене. Ганното, Мерсіє, Більо, Боадефр і Ґонс одержали завізванє, щоби ставили ся перед трибунал касацийний. — Volonte доносить, що Естергази одержав позволенє відповідати на всї питаня, які будуть єму предложені без взгляду на тайну службову.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

качати ся по землї. — Та чого журити ся! Атже він лише що недавно повторив зовсім добрі ті мудрі приказки! — сказав на то Баґіра, котрому вже терпцю неставало. — Та-ж памятай Балю сам на себе та на свою повагу! А по ж би на то джунґлї сказали, як би я, чорний пард звинув ся, як Сагі, той їжатець, та вив?

— Менї то байдуже, щоби хтось на то сказав! Ох Мавґлї, моя жабочко.... він може вже й не жиє!

— Я тим не дуже журю ся, що єму щось злого стало ся, скоро они єго просто із жартів не кинули з дерева, бо они не уміють нїчого розумного зробити. Мавґлї розумний і зручний, а передовсїм у него такі очи, що всї люди в джунґлях їх боять ся. То правда, він попав ся в руки Бандар-льоґів. То досить зле, тим гірше, що они не боять ся людий джунґлів бо знають, що нїхто з нас не полїзе за ними на дерева. — Баґіра призадумав ся і став собі лизати одну лабу.

Ах, який же з мене дурак! — відозвав ся Балю і схопив ся нараз. Добре каже Гаті, дикий слонь: Кождий має свого власного ворога! А они тоті Бандар-льоґи боять ся Каи, того ужа, що жиє на скалах. Каа лазить так само добре як і они — впкрадає їм в почи їх молоденькі. Они аж дрожать і мороз іде їм по тїлї, скоро лиш почують єго імя. Ходи — підемо до Каи.

Він через нас не дуже намучить ся! Він не має ніг і не з нашого роду.... а до того ще й очи у него дуже недобрі! — сказав Баґіра.

— Він дуже старий і дуже хитрий. А передовсїм він завсїгди голоден! — докинув Балю повен надїї. — Лиш треба єму богато кіз обіцяти.

— Він спить цїлий місяць, коли раз наїсть ся. Може він як-раз тепер спить. А припустім, що й не спить.... чи гадаєш, що волить свої власні кози душити? — Баґіра, котрий дуже мало знав Кау, був очевидно недовірчивий.

— В такім случаю два такі старі мисливі як ми, могли би може промовити єму до розуму. — Балю як добрий приятель потер ся плечима об парда і оба пустились в дорогу до Каа, ужа силуна.

Застали єго, як він лежав по полудни на сонци розтягнувшись на горячій скалї. В послїдних десяти днях змінив він був десь на далекім місци свою шкіру і тепер вилїз був з своєї криївки та лежав в цїлій своїй пишнотї. Він був зовсім задивив ся на свою нову одіж та сував своєю перконосою головою по землї. Вив ся і крутив ся своїм трийцять стіп довгим тїлом та робив величезні колеса і фантастичні фіґури а розколеним язиком облизував собі губи, як би робив собі смак на обід, що єго ждав.

Він ще не їв нїчого — замуркотів Балю з радости, коли побачив пишну, брунатно і жовто цятковану одіж. — Стережись, Баґіро! Він все трохи недовиджує в тій порі, коли зміняє свою одіж і готов кинути ся, лиш на само підозрінє!

Каа не був їдовитою гадюкою — він поправді ненавидів їдовите племя, бо то боягузи. — Єго сила була у величезнім тїлї, котрим він обнимав свою жертву. Кого він раз обняв.... ну, той вже не потребував тим журити ся, що буде вечеряти.

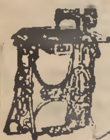
— Добрих ловів! — крикнув Балю, сївши собі осторожно здалека на задні ноги.

(Дальше буде).

І Н С Е Р А Т И.

„TRIPLEX"
патентовані машини до шитя Вертгайма суть в уживаню цїсарского Дому.

Високо-раменна машина ножна
35 зр. 50 кр.
Цїни знижені.

WERTHEIMA машини до шитя
загально признана, знаменита, без гамору шиюча машина для домашного ужитку і промислу. 1

30 днїв проби 5-лїтна письменна ґваранция.

Кожда машина, котра би в часї проби не показала ся знаменитою, принимає ся на мій кошт назад.

Продаж без посередництва аґентів, тому цїна низша о половину за найлїпші вироби.

Найновійшої системи патентовані
„Triplex" Wertheima машини
Versandthaus Nähmaschinen
STRAUSS
Wien, IV. Margarethenstrasse 12 fd.
Прошу жадати цїнники і проби шитя.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Агенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

ЛИШ 1 злр. а. в.
квартально,

піврічно 2 злр., річно 4 злр., коштують **„MODY PARYSKIE"** найгарнїйше і найдешевше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот і т. д.

„MODY PARYSKIE" можна пренумерувати в Адмінїстрациї Львів **ул. Личаківска ч. 27** або в Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО Львів **Пасаж Гавсмана ч. 9.**

Числа оказові висилає ся на жадане безплатно.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY"

розпочинає з 1899-им роком 10-ий рік істнованя і буде виходити дальше в значно збільшених розмірах так в части лїтературній як і ілюстрацийній.

Почавши від 1-го сїчня 1899 року зістане розширений безплатний додаток повістевий „Tygodnika", крім того **кождий пренумерант „Tygodnika"** окрім самого письма і дотеперішного додатку повістевого долучаного в аркушах — одержить

без нїякої доплати

анї за книжки анї за пересилку тих книжок

ЯКО ПРЕМІЮ
12 томів творів Сєнкевича (річно)

(один том що місяця).

Твори Сєнкевича вийдуть в новім старанним виданю **виключно для пренумерантів** „Tygodnik-a illustrowan-ого" і обіймуть **всї повісти, новелї і листи з подорожий,** коротко сказавши, цїлий доробок лїтературний знаменитого писателя. Кождий том тої „Бібліотеки Сєнкевича" обіймати буде що найменше 10 аркушів друку на добрім папері і четким друком.

Пренумерату для Львова і цїлої Галичини принимає:

Головна Аґенция і Експедиция „Tygodnik-a illustrowan-ого" у Львові
Пасаж Гавсмана ч. 9,
та всї книгарнї і контори письм.

Пренумерата „Tygodnik-a illustrowan-ого" разом з додатками і премією виносить:

У Львові:		В Галичинї разом з пересилкою почтовою:	
Квартально	3 зр. 60 кр.	Квартально	3 зр. 75 кр.
Піврічно	7 „ 20 „	Піврічно	7 „ 50 „
Річно	14 „ 40 „	Річно	15 „

Числа оказові і проспекта даром висилає:
Головна Аґенция і Експедиция „Tygodnik-a", Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).